

يا أمتي وورقتي أن افرحي بما صعد ندائكِ إلى سدرۃ المنتهى وإنّھا أجابتکِ  
من الأفق الأعلى إنّہ لا إله إلا أنا المظلوم الغریب قد ظہرنا وأظہرنا الأمر وھدینا الکُلَّ  
إلى صراط الله المستقیم وشرعنا الشّرايع وأمرنا الکُلَّ بما ینفعهم في الآخرة والأولی  
وهم أفتوا على سفک دمي بذلک ناحت الحور وصاح الطّور وبکی الرّوح الأمين قد  
منعوا أنفسهم عن فیوضات الأیّام بما اتّبعوا کُلَّ جاهل بعید قد نبذوا بحر العلم عن  
ورائهم متوجّھین إلى الجهلاء الذّین یدّعون العلم من دون بیّنة من الله ربّ العالمین

طوبی لکِ بما نبذتِ الأوهام وتمسّکتِ بحبل الله المتین در فضل حق جلّ جلاله  
ملاحظه نما چه بسیار از ملوک و ملکهای عالم بعد از طلب وآمال وانتظار از مقصود  
عالمیان محروم ماندند و تو بآن فائز شدی انشاء الله فائز شوی بعملی که عرفش بدوام  
اسماء حق جلّ جلاله باقی و پاینده ماند لعمر الله بکلمه یا اُمّتی معادله نمینماید آنچه  
در ارض مشهود است زود است چشمهای عالم بمشاهده آنچه از قلم اعلی نازل شده  
روشن و منیر گردد طوبی لکِ ولأُمّ رضعتک قدر این مقام را بدان و بایست بر خدمت  
امر بشانی که شبّهات و اشارات مربّین ترا از قیام باز ندارد آفتاب یقین مشرق و ناس  
بظنون متمسّک بحر علم مّواج و قوم بذیل جهلا متشبّث این امراض مزمنه را دریاق  
رفع ننماید مگر بعنایت حق جلّ جلاله اماء آن ارض را تکبیر برسان و بفضل و رحمت

الهی بشارت ده اِنّا اُردنا لکِ مقامًا اَنْ اُحمدي ثمّ اشکري ربّک الفضّال الکريم  
الحمد لله العليّ العظیم.